

[今日も楽しみ!] オートリキシャと路地飯×a.m.11:00

万博公園の博物館に付むあのリキシャを追ってバラナシの裏路地に迷い込んだらどんな一日が来るかな。管のパワーチャージ、ランチ支度が賑わう午前 11 時に気持ちよい優曇華の木陰が迎えてくれる景色を思い描きました。

江川あきら

Sáng sớm, V-moon tỉnh dậy với một tờ giấy trong tay, trông như một tờ truy nã, kèm theo đó là một nhiệm vụ quan trọng—tìm con mèo. Anh nhanh chóng chuẩn bị, đặt thức ăn ra một góc, rồi núp sau bàn, chờ đợi sự xuất hiện của chú mèo lạc. Nhưng không, nó không xuất hiện. Sau khi ngồi chờ một lúc, V-moon quyết định kết luận rằng con mèo đã rời khỏi nhà. Mặc chiếc áo khoác, anh bước ra ngoài, mắt bắt đầu quan sát xung quanh. Dùng kính lúp, anh tìm kiếm từng chi tiết nhỏ. Bằng cách chú ý vào những sợi bông từ con chuột đồ chơi, anh xác định được hướng đi của con mèo và bắt đầu đi theo dấu vết. Lần theo dấu vết, anh bước vào 1 tiệm bánh mì. Mọi người có vẻ đang dọn dẹp 1 vài cái tô có vẻ như vừa được sắp xếp, ông chủ tiệm đang quét bột mì thì thấy v-moon vừa đến tiệm thì ông chủ tiệm gõ đầu v-moon bằng 1 cái bánh mì “Con mèo của chú đã phá banh chỗ này đấy”, Thế là anh chủ tiệm cho biết sau khi gây ra đồng hỗn loạn thì nó đã nhảy đi đâu mất tiêu làm ổng bực mình, mà nhìn thấy ổng cũng đang giận nên v-moon bỏ đi lẹ. Theo dấu kích lúp anh đang dò trước cửa tiệm đồ lưu niệm thì nghe được “Vậy con sẽ đổ xà bông vào miệng con mèo để nó thối bong bong”, “làm vậy nó chết mất”-v-moon xông của bước vào và hét lớn. Sau đó là tiếng “Xin chào quý khách” cùng với sự người ngừng của anh, vì con mèo đó là máy thối bong bóng, 1 món đồ chơi thú vị, anh cuối người thì nhận ra con chuột đồ chơi của con mèo nên anh xin lại rồi lủi đi vì khá xấu hổ, chị nhân viên cũng chỉ cho anh có thể nó đã lên mái nhà để chơi với mấy con mèo khác. Khi lên mái nhà anh đã ngồi giao tiếp với mấy con mèo qua cuộn len được cất trong túi áo, sau đó anh con ngồi

chơi với chúng nhưng chẳng có ích gì cả, chắc nó lủi dưới cầu chẳng. Một hôm lếch được đến quán phở, chưa kịp mở miệng hỏi vụ con mèo thì đã bị ổng rủ ăn phở, tuy nhiên sau khi thấy v-moon như cái xác di động anh liền cười nói: “Này con mèo có tới chỗ anh, chắc nó cũng giống chú, đi chơi cả ngày rồi mệt lã, Hoji bắt nó về rồi” ông ta nói một cách bình thản. Sau một ngày dài tìm kiếm đầy mệt mỏi, V-moon cuối cùng cũng quay trở lại nhà. Khi anh bước vào cửa, anh nhìn thấy Hoji và Slola đang nghịch với chú mèo, vô cùng vui vẻ. V-moon thở dài, tựa người vào ghế, nhâm nhi một tách cà phê. Anh cảm nhận được sự mệt mỏi sau một ngày tìm kiếm không ngừng nghỉ, và đôi mắt anh dần nhắm lại khi nhớ lại một ngày đầy những rắc rối.